



Vlaams  
Parlement

ingediend op **1805** (2018-2019) – Nr. 5  
20 maart 2019 (2018-2019)

## **Amendement**

op het ontwerp van decreet  
betreffende de basisbereikbaarheid

Documenten in het dossier:  
**1805** (2018-2019) – Nr. 1: Ontwerp van decreet  
– Nr. 2: Verslag van de hoorzittingen  
– Nr. 3 en 4: Amendementen

verzendcode: OPE

**AMENDEMENT Nr. 15****voorgesteld door Björn Rzoska**

Artikel 18

**In paragraaf 3, tweede lid, de laatste zin schrappen.**

## VERANTWOORDING

Het regionaal mobiliteitsplan tekent een gewenste situatie uit, maar kan ze, omwille van budgettaire redenen, onmogelijk overal tegelijkertijd realiseren.

De vervoerregioraad krijgt ook de opdracht om doorstromingspunten of verkeersveiligheidsprojecten in consensus te prioriteren. Het is in dit ontwerp van decreet niet duidelijk hoeveel gewicht elke gemeente krijgt in de vervoerregioraad, maar het is niet ondenkbaar (en misschien niet onwenselijk) om het gewicht van een gemeente te koppelen aan het aantal inwoners dat de gemeente vertegenwoordigt. Dit houdt dan wel in dat kleine gemeenten minder zwaar doorwegen om de aanpak van een zwart punt of een fietspadenproject naar zich toe te trekken.

Indien een gemeente het niet eens is met het regionaal mobiliteitsplan maar via het opstellen van een lokaal mobiliteitsplan wel enkele belangrijke mobiliteitsmaatregelen wil nemen, verdient deze gemeente alsnog ondersteuning vanuit Vlaanderen. Uiteraard dient er gestreefd te worden naar een regionaal mobiliteitsplan dat gedragen is door alle betrokken partijen, maar de stok achter de deur in de zin van een voorwaarde voor subsidies ondergraaft de autonomie van de individuele gemeenten.

